

przez Ministra Kultury i Sztuki i składająca się z Dyrektora, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległych Dyrektorowi dwóch Wicedyrektorów.

3. Organem zarządzającym przedsiębiorstwa, wymienionego w § 1 pkt. 7, jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Kultury i Sztuki i składająca się z Dyrektora Naczelnego, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległych Dyrektorowi Naczelnemu trzech Dyrektorów.

§ 5. Przy każdym przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 10 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

§ 6. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez poszczególne przedsiębiorstwa, wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami przewidzianymi w statucie:

a) dwóch członków Dyrekcji przedsiębiorstwa łącznie, albo

b) jednego członka Dyrekcji przedsiębiorstwa łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo

c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 7. Przekazaniu na rzecz poszczególnego przedsiębiorstwa ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Kultury i Sztuki. Minister Kultury i Sztuki zarządzi protokółarne przekazanie przedsiębiorstwu majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 8. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania poszczególnych przedsiębiorstw ustali statut, nadany przez Ministra Kultury i Sztuki w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 9. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER KULTURY I SZTUKI w/z W. Sokorski
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr
MINISTER SKARBU K. Dąbrowski

98.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 29 grudnia 1949 r.

o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Wytwórnia Filmów Oświatowych”.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrem Skarbu i Ministrem Oświaty, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego pod nazwą: „Wytwórnia Filmów Oświatowych — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” — zwanej dalej w skróceniu „przedsiębiorstwem”.

§ 2. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w Łodzi.

§ 3. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest produkcja filmów naukowych, oświatowych i instrukcyjnych oraz kopii eksploatacyjnych.

§ 4. Przedsiębiorstwo podlega nadzorowi Generalnej Dyrekcji Filmu Polskiego, której wytyczne są dla przedsiębiorstwa wiążące.

§ 5. Zwierzchni nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem sprawuje Minister Kultury i Sztuki. Nadzór ten w zakresie produkcji filmów naukowych i oświatowych Minister Kultury i Sztuki wykonuje w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

§ 6. Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Kultury i Sztuki i składająca się z Dyrektora reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz podległego Dyrektorowi Wicedyrektora.

§ 7. Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 10 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

§ 8. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez przedsiębiorstwo, wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami przewidzianymi w statucie:

a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo

b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo

c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 9. Przekazaniu na rzecz przedsiębiorstwa ulega majątek Skarbu Państwa oznaczony przez Ministra Kultury i Sztuki. Minister Kultury i Sztuki zarządzi protokółarne przekazanie przedsiębiorstwu majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 10. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania przedsiębiorstwa ustali statut, nadany przez Ministra Kultury i Sztuki w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu.

§ 11. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER KULTURY I SZTUKI w/z W. Sokorski
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr
MINISTER SKARBU K. Dąbrowski
MINISTER OŚWIATY S. Skrzyszewski

99.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 29 grudnia 1949 r.

o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Biuro Zagranicznego Obrotu Filmów”.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrem Skarbu i Ministrem Handlu Zagranicznego, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego pod nazwą: „Biuro Zagranicznego Obrotu Filmów — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione”, zwane dalej w skróceniu „przedsiębiorstwem”.

§ 2. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w Warszawie.

§ 3. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest zakup, sprzedaż i opracowanie oraz wymiana filmów z zagranicą.

§ 4. Przedsiębiorstwo podlega nadzorowi Generalnej Dyrekcji Filmu Polskiego, której wytyczne są dla przedsiębiorstwa wiążące.

§ 5. Zwierzchni nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem sprawuje Minister Kultury i Sztuki. Nadzór ten w zakresie handlu zagranicznego wykonuje Minister Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Ministrem Kultury i Sztuki.

§ 6. Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Kultury i Sztuki i składająca się z Dyrektora reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległego Dyrektorowi Wicedyrektora.

§ 7. Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 10 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

§ 8. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez przedsiębiorstwo, wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami przewidzianymi w statucie:

a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo

b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo

c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 9. Przekazaniu na rzecz przedsiębiorstwa ulega majątek Skarbu Państwa oznaczony przez Ministra Kultury i Sztuki. Minister Kultury i Sztuki zarządzi protokółarne przekazanie przedsiębiorstwu majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 10. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania przedsiębiorstwa ustali statut, nadany przez Ministra Kultury i Sztuki w porozumieniu z Przewodniczącym

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrem Skarbu i Ministrem Handlu Zagranicznego, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 11. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER KULTURY I SZTUKI w/z W. Sokorski
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr
MINISTER SKARBU K. Dąbrowski
MINISTER HANDLU ZAGRANICZNEGO w/z Cz. Bajer

100.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 29 grudnia 1949 r.

o utworzeniu przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: „Filmowe Biuro Techniczne” i „Filmowa Agencja Wydawnicza”.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwa państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego pod nazwą:

1) „Filmowe Biuro Techniczne — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” z siedzibą w Warszawie. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest opracowanie projektów, planów technicznych dla kin i atelier filmowych, opracowanie wzorów sprzętu kinotechnicznego i studia techniczne.

2) „Filmowa Agencja Wydawnicza — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione” z siedzibą w Warszawie. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest wydawanie związanych z kinematografią książek, periodyków, broszur, programów, plakatów itp.,

zwane w tekście niniejszego zarządzenia „przedsiębiorstwami”.

§ 2. Przedsiębiorstwa podlegają nadzorowi Generalnej Dyrekcji Filmu Polskiego, której wytyczne są dla przedsiębiorstw wiążące.

§ 3. Zwierzchni nadzór państwowy nad przedsiębiorstwami sprawuje Minister Kultury i Sztuki.

§ 4. Organem zarządzającym każdego przedsiębiorstwa jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Kultury i Sztuki w osobie Dyrektora reprezentującego Dyrekcję samodzielnie.

§ 5. Przy każdym przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 10 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

§ 6. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez poszczególne przedsiębiorstwo, wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami przewidzianymi w statucie:

a) Dyrektora przedsiębiorstwa łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo

b) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 7. Przekazaniu na rzecz poszczególnego przedsiębiorstwa ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Kultury i Sztuki. Minister Kultury i Sztuki zarządzi protokółarne przekazanie przedsiębiorstwu majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 8. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania poszczególnych przedsiębiorstw ustali statut, nadany przez Ministra Kultury i Sztuki w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 9. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER KULTURY I SZTUKI w/z W. Sokorski
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr
MINISTER SKARBU K. Dąbrowski

101.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WĘWĘTRZNEGO

z dnia 23 grudnia 1949 r.

w sprawie likwidacji przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Państwowa Centrala Handlowa”.

Na podstawie art. 15 ust. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Utworzone zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 stycznia 1949 r. (Monitor Polski Nr A—21, poz. 309) przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą: „Państwowa Centrala Handlowa” stawia się z dniem 1 stycznia 1950 r. w stan likwidacji.

§ 2. Czynności likwidatora pełnić będzie ob. Ignacy Brym.

§ 3. W terminie do dnia 31 marca 1950 r. likwidator przedstawi Ministrowi Handlu Wewnętrznego bilans otwarcia likwidacji.

§ 4. Do obowiązków likwidatora należeć będzie zakończenie interesów bieżących Państwowej Centrali Handlowej, z tym jednak, że sklepy winny być utrzymane w ruchu do chwili ich przekazania (§ 5), ściągnięcia wierzytelności i uiszczenia zobowiązań.

§ 5. W terminie do dnia 31 grudnia 1949 r. likwidator przedstawi Ministrowi Handlu Wewnętrznego do zatwierdzenia plan przekazania Działu Hurtu i Oddziału Eksportu Wewnętrznego, a w terminie do dnia 31 stycznia 1950 r. — plan przekazania pozostałego majątku Państwowej Centrali Handlowej.

Plany winny przewidywać:

1) terminy przekazania poszczególnych składników majątku,

2) że Dział Hurtu i Oddział Eksportu Wewnętrznego przekazany zostanie przedsiębiorstwu państwowo-społdzielczemu p. n. „Centrala Spożywcza”, utworzonemu zarządzeniem Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 22 grudnia 1949 r. (Monitor Polski z 1950 r. Nr A—5, poz. 54),

3) że sklepy detaliczne przekazane zostaną przedsiębiorstwom Miejskiego Handlu Detalicznego, spółdzielniom C.S.S. „Społem” i gminnym Spółdzielniom „Samopomoc Chłopska” oraz innym przedsiębiorstwom lub instytucjom stosownie do planu podziału.

Oddzielnie wymienione być winny w planie sklepy przejęte przez Państwową Centralę Handlową od spółdzielni wojskowych.

§ 6. Przekazanie winno nastąpić w terminach wskazanych w planie i być stwierdzone protokołami zdawczo-odbiorczymi.

§ 7. Przekazanie nastąpi w sposób następujący:

a) grunta i budynki, znajdujące się w zarządzie lub użytkowaniu Państwowej Centrali Handlowej na zasadach przewidzianych w dekrete z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197) w brzmieniu nadanym dekretem z dnia 26.X. 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 438),

b) urządzenie — przedsiębiorstwom i instytucjom państwowym, nie wyłączając przedsiębiorstw Miejskiego Handlu Detalicznego — nieodpłatnie, a innym osobom — za cenę odpowiadającą kosztom nabycia takich samych urządzeń w chwili sporządzania protokołu zdawczo-odbiorczego z uwzględnieniem procentu zużycia i dokonanych nakładów,

c) surowce i remanenty towarowe — przedsiębiorstwom i instytucjom państwowym, nie wyłączając Przedsiębiorstw Miejskiego Handlu Detalicznego — po cenie kosztów własnych nabycia lub wytworzenia, a innym osobom — po obowiązujących w chwili sporządzania protokołu zdawczo-odbiorczego cenach hurtowych.

§ 8. Jeżeli przekazaniu ulega zespół urządzeń, służących do osiągnięcia określonego celu gospodarczego, wraz z urządzeniami — przekazaniu ulegają wszelkie prawa i zobowiązania z majątkiem tym związane, w szczególności zaś prawa i obowiązki z umów o pracę i o dzieło, z umów dzierżawnych i t. p.

W przypadku, gdy Państwowa Centrala Handlowa za jakieś świadczenia uiszcza należność z góry, przedsiębiorstwo albo instytucja, której majątek zostaje przekazany, zapłaci za wartość świadczeń jeszcze nieodebranych, a w przypadku gdy wraz z majątkiem przejęte zostają zobowiązania — na korzyść przedsiębiorstwa przejmującego